

[Ole Olsen.]

Grünbaum, vi har 100 pct. ligestilling. Der mangler altså lidt i den fuldstændige særbeskatning, og de skridt må vi hellere se at få taget. Det er klart, at så kan vi ikke gennemføre det foreliggende forslag.

Knud Jespersen (DKP):

Der kan siges meget om kristeligt folkeparti. Jeg noterede mig, at hr. Glistrup nærmest udnævnte dem til at være maoister. Jeg har ofte udnævnt kristeligt folkeparti til at være noget af det mest ugudelige, der er i dansk politik og dens overdrev. Det foreliggende forslag er en sammenblanding af det hele. Jeg er ikke tilhænger af maoismen. Jeg er ikke tilhænger af, at man skal opdrage børnene på den måde, man gør i det nuværende Kina. Jeg tror såmænd heller ikke, at kristeligt folkeparti er tilhænger af det, når det kommer til stykket.

Jeg skal ikke starte en stor diskussion på denne tid med hr. Grünbaum, men jeg synes nok, man i forbindelse med familiepolitikken skulle overveje, om vi kan gøre noget på en anden og på en bedre måde. Jeg gør opmærksom på, at i DDR, Den tyske demokratiske Republik, yder man statstilskud, for at børnene i den mindste alder, altså lige fra fødselen og et halvt eller op til et helt år efter, kan være hos deres moder.

Sådan som forslaget er lavet, vil vi ikke støtte det. Jeg synes også, det er ganske urimeligt, fordi man nu klipper skattereformen i stykker, som alle har talt om at vi skulle have, og vi får ikke gjort noget ved det. Det er ikke den måde, det kan løses på. Det tror jeg også kristeligt folkeparti ved. Det er et forslag, der er i urimelig modsætning til sin angiveligt smukke hensigt: at tage vare på de smås og de svages interesser. Det kan man. Det skal man. Men ikke på den måde. Derfor vil jeg ikke kunne anbefale forslaget til vedtagelse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, listen er jo lang efterhånden. Det er hr. Grünbaum, det er hr. Glistrup, det er hr. Stetter, det er hr. Ole Olsen og nu hr. Knud Jespersen, der afviser forslaget, og jeg kan med det samme sige, at jeg er enig med disse ordførere i, at forslaget bør afvises.

Det er en utrolig sammenrodning af socialpolitik og skattepolitik, der siger sparto til alt, hvad vi i øvrigt har herhjemme. For af bemærkningerne fremgår det jo tydeligt, at det,

kristeligt folkeparti ville, var at føre familiepolitik. Hvorfor i alverden så ikke sige det, sådan at vi i dag havde forhandlet dette forslag med socialministeren og ikke med skatteministeren?

Vores skattelovgivning er jo kendt i forvejen for at være så indviklet, at man skal være ekspert for at finde ud af den, og eksperter benytter det da også til i hvert fald at prøve på at narre alle mulige andre med deres skattebetaling. Hvorfor gøre det endnu mere indviklet? Måtte jeg lige rette en enkelt fejltale. Hr. Grünbaum mener, at der er 100 pct. ligestilling i ægteskabet efter skattelovgivningen. Der står i § 4 i kildeskatteloven: »Den gifte mand beskattes af hele sin egen og den med ham samlevende hustrus indkomst og formue.« Det er manden, der er hovedpersonen. Det er fastslået udtrykkeligt i kildeskatteloven. Det blev der ikke rettet i, hverken af en socialdemokratisk finansminister eller af en konservativ finansminister. Det bør rettes nu. Når man som gift kvinde kan få lov til at få et selvstændigt forhold til skattevæsenet, så er det jo kun undtagelserne – der følger en række eksempler på undtagelser – men det bør rettes. Med dette forslag er, som der er sagt, ringen sluttet hele vejen rundt. Vi vedtog før, tror jeg da, et flertal herinde, at det var kønsdiskriminerende at tale om medhjælpende hustru. Nu skal begrebet altså indføres for den gifte hustru, der ikke er medhjælpende, så hun også kan blive kaldt medhjælpende.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der er såmænd ikke i det her en pind kønsdiskriminering, som hr. Bernhard Baunsgaard siger. Man taler så smukt om, at man ikke skal blande skattelovgivning sammen med socialpolitik. Ja men det er jo det, socialministeren evindeligt gør, når hun går ud fra skattelovgivningens regler, hver gang der skal bevilges nogle penge over sociallovgivningen. Derfor kan man ikke adskille skattelovgivning og socialpolitik.

Skatteministeren gør opmærksom på, at det vil være at bestemme, hvorledes folk skal foretage deres arbejdsdeling i familien. Ja men er det ikke det, man gør i øjeblikket? Hvis de arbejder begge to og tjener 80.000 kr. hver, slipper de 10.000 kr. billigere end dér, hvor den ene må sørge for den samme indtjening, plus dette, at de kan søge de offentlige institutioner og måske dér hente 40.000 kr. hjem oveni. Ud fra dette må jeg i hvert fald sige, at vores nu-